REMIGIUS ALTISSIODORENSIS
12. Jh.
Seite 45v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25993
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ant. ⁊ q̃nto labiorios⁹ acq̃rit̃. tanto dulc⁹ sit. ⁊ ido canticũ uocat̃ iste tractat̃. q̃a de tã
tugna re habet̃. de nulla u. mag̃ iocundandũ ẽ. canticũ dico. agit̃ phis q̃ cõmutabuntur.
.i. q̃ mutandi s in finẽ. .i. in pfecta mutationẽ q̃ in futo erit. q̃n de tristicia in gaudiũ ⁊
uertent̃. de imperfecto ad pfectũ. ⁊ ita agit de his. ut ⁊ phis. .i. causa eq̃. ut q̃mũ cũq; unde
ant̃ despicabiles ⁊ repubiles in h mundo. iste ps ad glãm ⁊ exaltationẽ sanis tuet̃ partẽ
illoq;. Et ido optent̃ posiunt q̃ ⁊ mutabunt̃ sanis magnã illoq; glãm designans tali mu
tatione. ut tanto mag̃ iocundent̃ illi q̃b; ꝑponit̃. cũ intelligat̃ se in mutandos ẽ. Et ⁊
agit p dilecto. .i. de dno ihu. q̃ antonomastice dicend⁹ ẽ dilect⁹ ꝛc. un dr hic ẽ filio m. d.
⁊ ita de illo. ut ⁊ pillo. .i. ad sublimationẽ ⁊ glificationẽ illi⁹. ut quantũcũq; heretica in
fideles q̃ detibũt illi quersi modis. tũ sedm diuinã. tũ sedm humanã naturã. sani in h
ps uidet̃ pat̃ tueri ei⁹ glãm. f utrũq;. Et ẽ epitalamiũ. .i. carmẽ nuptiale. q̃ ponit̃ in nup
tis ad delectandũ. Jn h ps intducit̃ pat̃ loq; appha. ut auctor thabili⁹ sit istud canticũ.
cõmendans ꝑmiũ ipsũ filiũ suũ. sedm humanã ⁊ diuinã naturã laudans eũ. tũ in specio
sitate. tũ in uirtute. tũ in eloq̃tia. ⁊ ornatu suo. cõmdans ⁊ illos q̃ cõmutandi s. .i. spon
sam quã ꝑindet copulandã filio suo. ⁊ alludit ab illa simil q̃ solet fieri in nuptis. ubi ꝑ
ponit̃ carmẽ nuptiale. omni iocunditate ⁊ delectatione refertũ. ad delectandũ audito
res. q̃n laudat̃ sponsis multi modis ⁊ sponsa ei⁹. ⁊ ido alludit huc simil. ut illos q̃ in huiusm
iocundant̃. adoucat ad spiuale canticũ. q̃ habendũ ẽ in copulatione x̄ ⁊ eccle. vt appha in
sua psona pot h canticũ de cantare. ꝑuides uerbũ di uenturũ ad debellandũ diabolũ.
ꝑmiũ uniens s humanã naturã ⁊ eccl̃am. q̃ deuicto diabolo s affiuplit sponsã ñ habentẽ
rugã. ⁊ tali ⁊ sideratione. ad gratulandũ in uitat eũ ut uenat. q̃si ⁊ cedendo. ⁊ ꝑmittit
q̃dã pemiũ. ubi sub cõmdatione cõphendit illa q̃ secunt̃. His duob; uerib; q̃si q̃dã stimate
accendit appha animũ auditoris ad sequtia ita dicens.

Eructauit cor meũ. u. .i. aũa mea magna habundantia ex intimo emisit uerbũ. Et de
terminat quale. bonũ. ⁊ intellectu dignũ. Et dico. .i. deduco ⁊ ⁊ sero opa mea. .i. istud cant
cũ. regi. .i. xpo. .i. ad honorẽ illi⁹. Et ne uideret̃ ꝑse ⁊ q̃dã ꝑmeditatione facere ut cõmdabi
lius fit. addit. Lingua mea ẽ calam⁹. .i. cõpabilis calamo scribẽ ⁊ cui⁹ modi scribẽ uelocit̃
scribentis. sine aliqua ꝑmeditatione sic calam⁹ nihil opat̃ ꝑse. si; ꝑ motione scribẽ. Minui
tur illũ quẽ uider futurũ. ⁊ sentiens ei ex intimo desiderio. ita dic̃. O potentissime. .i. val
de potens. ꝑpara te ad ꝑdicandũ ⁊ ad debellandũ mundũ sedm humanã naturã. ⁊ ẽ sic
in psona patris ex ponem⁹. q̃a sedm beatũ aug̃. digni⁹ iudicat̃ in psona patis. tũ ido ut
maioris sit auctoritatis. tũ ut cõmend⁹ eũ sedm ẽtiã genituã. q̃ ꝑcedit a patre coes
sentialis. q̃ appha in suã psona ñ possit facere. Sic q̃ pat̃ ait sedm diuinã ẽtiã eũ cõmen
tans. ut cõpetenti descendat ad copulandã s humanã naturã. Fructuũ. c. m. ⁊ .i. secre
ta essentia mea eructauit. .i. protulit uerbũ. .i. ego ex me ipso ẽtualit̃ genui filiũ. q̃ uer
bũ ẽ bonũ sic ⁊ ego sũ bon⁹. q̃a nemo bon⁹ n̄ solus ds. ac si dicat in ⁊ substantiale. Et h q̃
oic̃ cor. mutuit nos ad intelligendũ hui⁹ genitã. fieri absq; uurli operatione. q̃ ñ fit sine
diminutione ipsius. si; ⁊ intima ẽtia q̃ nob̃ occulta ẽ. sic̃ illa quẽ latent in corde q̃
fit absq; diminutione. ⁊ ita ut pat̃ ñ sit por. ⁊ filiu⁹ perior. Vel neq; maior. Vel minor. si; uns